

ಸೌದಿಯಲ್ಲಿದ್ದಾನೆ. ಅವಳು ಒಬ್ಬಳೇ ಮನೆಯಲ್ಲಿರುವುದನ್ನು ತೀಳಿದು ಪುಂಡು ಪ್ರೋಕರಿಗಳು ರಾತ್ರಿ ಅವಳ ಮನೆಚಾಗಿಲು ತಟ್ಟುತ್ತಿದ್ದರು. ಒಂಟಿ ಹೆಸ್ಸು ಹೆಡರಿ ಪಕ್ಕದ ಮನೆಯವರಿಗೆ ವಿವರ ತೀಳಿಸಿದ್ದಾಳೆ. ಅವರು ಅಂದು ರಾತ್ರಿ ಕಾವಲು ಕಾದಿದ್ದಾರೆ. ಸ್ವಾಮೀಜಿ ಬಂದು ಮೂತ್ರಶಂಕೆಗೆಂದು ಇಳಿದಾಗ ಇದು ಯಾರೇಂ ಪುಂಡು ಪ್ರೋಕರಿ ಎಂದು ಭಾವಿಸಿ ಕಲ್ಲಿಸೆದಿದ್ದಾರೆ. ಸ್ವಾಮೀಜಿಯ ಹಕ್ಕೆಯಲ್ಲಿ ಸಣ್ಣ ಗಾಯವಾಗಿದೆ. ಕೊನೆಗದು ಕೋಮು ಗಲಭೇಗಿ ತಿರುಗಿ ಎರಡೂ ಉಂದು ಸುಷ್ಯಾಹೋಯಿತು.”

ಆ ವ್ಯಕ್ತಿ ಏನೋ ನೆನಪಾದಂತೆ ಹೇಳಿದ. “ಹೌದು. ಇದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಓದಿದ ನೆನಪಿದೆ. ಅಮೇಲೆ ಎರಡೂ ಉಂರುಗಳ ಹಿರಿಯರು ಒಟ್ಟಾಗಿ ಸ್ವಾಮೀಜಿಯವರನ್ನು ಕರೆಸಿ ಶಾಂತಿ ಸಭೆ ನಡೆಸಿದರು. ಸ್ವಾಮೀಜಿ ಮೇಲೆ ಕಳ್ಳಿಸೆದವರು ಬಹಿರಂಗ ಕುಮೆ ಕೇಳಿ ತಪ್ಪಿ ದಂಡ ಕಟ್ಟಿದರು. ಸ್ವಾಮೀಜಿ ತಾನು ಉರು ಹೊರಗೆ ಮೂತ್ರಶಂಕೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ಈ ಅನಾಹತವೇ ಸಂಭವಿಸುತ್ತಿರಲ್ಲಿ ಎಂದು ವಿವಾದಿಸಿ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ವೇರುತ್ತೆ ತೋರೆದು ಬದುಕಬೇಕೆಂದು ಆರ್ಥಿಕಚನ ನೀಡಿದರು. ಅದಕ್ಕೂ ಮೊದಲು ಆಗಬಾರದ್ದೆಲ್ಲಾ ನಡೆದು ಹೋಗಿರಬೇಕು ಅಲ್ಲಾ?”

“ನಿವೃಂಗಭಾರದ್ದುಮಂದುಹೇಳುವಾಗನೆನಪಾಯಿತುನೋಡಿ. ಅಂದುಸಂಜೆತ್ತಾಣಾನಿನವಾಹಿತೆ ಮಹಿಳೆಯೊಬ್ಬಳು ಈರುಳ್ಳ ಕೊಳ್ಳಲೆಂದು ಅಂಗಡಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದಳು. ಉಂರು ಉಂಡಿಗ್ರೂತೆಯಲ್ಲಿರುವಾಗ ಅವಳನ್ನು ಈರುಳ್ಳಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದ ಗಂಡ ಎಂಥಾ ಸೋಂಬೆರಿಯಾಗಿರಬಹುದೆಂದು ನೀವೇ ಉಹಿಸಿ. ಅವಳು ಅಂಗಡಿಗೆ ತಲುಪಿರಲ್ಲಿ. ಅಪ್ಪರಲ್ಲಿ ದೂಡ್ಯಾ ಗುಂಪ್ಯಾಂದು ಎದುರಾಯಿತು. ಅವರಲ್ಲಿ ಉರಿಯುವ ದೊಂದಿಗಳಿದ್ದವು. ಅವರು ಏನೋನೋ ಘೋಷಣೆ ಕೂಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವಳು ಅವರಿದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲೆಂದು ರಸ್ತೆಯ ಬಲಭಾಗಕ್ಕೆ ಓಡಿ ಅಧರ ನಿಮ್ಮಾಣಿದ ಕಟ್ಟಡವೊಂದರಲ್ಲಿ ಆಸರೆ ಪಡೆದಳು. ಅದೇ ಅವಳು ಮಾಡಿದ ತಪ್ಪಿ! ಬಲಿಪ್ಪ ಕೈಯೊಂದು ಅವಳ ಬಾಯಿ ಮುಚ್ಚಿತು. ಸಣ್ಣ ಗುಂಪ್ಯಾಂದು ಅವಳನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಿಕೊಂಡು ಹೊಳೆಬಿಡಿಗೆ ಹೋಯಿತು. ರಾತ್ರಿ ಹೊತ್ತು ಹೊಳೆ ಬದಿಯಲ್ಲಿ ಬಿಡಾರ ಹೂಡಿದ್ದ ಸೇತುವೆ ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟರ್ ಮೊಹಿಯದ್ದಿನೊ ಸ್ವಲ್ಪ ದಾರದಲ್ಲಿ ಏನೋ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಗಮನಿಸಿದ. ಹೆಣ್ಣನ ಚೀತಾರುವನ್ನು ಕೇಳಿದ. ಬಿಡಾರದೂಖ್ಯ ಹೋಗಿ ಮೂರು ಸೀಲ್ನಿಂಟಾಚೆಂಟ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಬಲವಾದ ದೊಣ್ಣೆ ಕೇರ್ಗ್ರೂತೆಕೊಂಡು ಸುವ್ವರ್ ಕೇಂಬಡಿಸಿ. ನಿಮ್ಮನ್ನು ಗುಂಡಿಟ್ಟು ಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ದಾಡೋ... ಎಂದು ಅಭ್ಯರಿಸುತ್ತಾ ಧಾವಿಸಿದ. ಗುಂಪಿನ ಕೆಲವರು ಅಪ್ಪರಲ್ಲಿ ಮಾಡಬಾರದ್ದನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದರಂತೆ. ಮೊಹಿಯುದ್ದಿನೊ ಗಂಡು ಸ್ವರಕ್ಷ ಹೆಡರಿ ಗುಂಪು ಓದಿತು. ಅವಳು ನಗ್ಗಳಾಗಿ ಮೂರ್ಭೇದಪ್ಪಿ ಬಿದ್ದುಕೊಂಡಿದ್ದಳು. ಅವನು ಅವಳ ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ಅವಳ ಮೇಲೆಸೆದ ಬಿಡಾರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ನೀರು ತಂದು ಅವಳನ್ನು ಎಣ್ಣಿಸಿ ಕುಡಿಸಿದ. ಅವಳ ಏನು ಎತ್ತಾಗಳನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಿ ಗಂಡನ ಮನೆಗೆ ಕರೆತಂದ್.”

“ಗಂಡ ಅವಳನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಬೇಕಲ್ಲವೇ?”

“ಎಲ್ಲಿಂದ ಬಂತು ಸರಾ? ‘ನಿನು ನಾಯಿ ಮುಟ್ಟಿದ ಮುಡಕೆ’, ನನಗಿವಳು ಬೇಡ ಎಂದುಬಿಟ್ಟೆ. ಆಗ ಮೊಹಿಯುದ್ದಿನೊ ನೀವು ಹಾಗೆ ಹೇಳಬಾರದು. ಅದರಲ್ಲಿ ಅಮ್ಮನ ತಪ್ಪೇನಿದೆ? ನಿನ್ನಯ ಕರಾಳ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಗುಂಪಿನೆಡುರು ಬಿಬ್ಬಾಕೆ ಹೆಸ್ಸು ಏನು ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿತ್ತು? ಇವರಿಗೆ ಈಗ ಸ್ತುತಿ ಬೇಕು; ಬಿಕ್ಕೆ ಬೇಕು. ದಯವಿಟ್ಟು ಕೊಡಿಸಿ ಎಂದ. ಅದಕ್ಕವನು – ಅವಳಿಗೆ ಬೇಕಾದೆಲ್ಲವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ನೀನೇ ಇಟ್ಟುಕೋ ಎಂದುಬಿಟ್ಟೆ.”

ಆ ವ್ಯಕ್ತಿ ನಿಡುಸುಯ್ಯ.

“ಅಮೇಲೆನಾಯಿತು?”